

Gøtu kommuna

Vit hava helst arbeiðsloysi

—Men tað velst um hvussu ein sær uppá tað. Í summar var eitt nú rættuliga nógv arbeiði á Harrenga og nú er slakari. Eg veit ikki um tímalønt hava fingið fulla ársinntøku, sigur Páll Gregersen, bygdaráðsformaður í Gøtu

Gøturnar hava verið ein idnaðarmiðdepil í Eysturoynni og tað eru tær enn, hóast vánaligu tíðirnar. Har er eitt stórt arbeiðs-pláss, og tað er fiskavirkið og síðan eru fleiri smærri.

—Tað er púra greitt, at tíðirnar eru broyttar. Í 1988 hevði kommunan eina inntøku uppá 17 milliónir krónur. Í ár hava vit umleið 13 milliónir, harav fáa vit 12 milliónir í skatti, sigur Páll Gregersen.

—Men eg haldi, at tað er eitt sindur ringt hjá okkum at tosa um arbeiðsloysi. Til tíðir er

arbeiðsloysi í Gøtu, men eg haldi ikki at vit eru ringast fyri í landinum, sigur Páll Gregersen.

Skriva tit nógvar váttnar til almannastovuna um at fólk ikki kunnu fáa arbeiði?

—Jú, vit skriva nakrar, er einki arbeiði at fáa, so hevur fólk rætt til hesa váttnan, sigur Páll Gregersen.

—Í summar var rættuliga nógv arbeiði á fiskavirkinum. Munurin nú og fyrr er, at fyrr høvdu vit eini 40 fólk til at arbeiða eina fiskanøgð, nú hava vit eini 70. Og hetta førir við sær at tað er skjótari

at arbeiða undan og sostatt færri dagar, sigur Páll Gregersen.

Skattaprosentið í gøtu verður tað sama, 16,5

prosent, kirkjuskatturin 0,65 prosent og barnafrádrátturin 2600 krónur.

Umframt fiskavirkið verður arbeiði á Klædna-virkinum, Aulo-plast, El-

talvuvirkinum, smiðjuni. Tøtingarvirkið liggur stilt í lötuni.

jústinus

Í Gøtu hevur verið nógur idnaður. Tað er tað enn, men vánaligu búskaparligu tíðirnar hava eisini merkt Gøtu

Siðsøgulig skaldsøga

Anna Jürgen: Fuglur blái, fostursonur irokesa.

Týðing: Steingrímur Weihe

Útgevandi: Forlagið

Tjörn:

Kápmýnd: Málningur eftir Heðin Kambsdal

Lag til skjaldur: Jonhard Eliassen

Kostnaður: 220 kr.

"Fuglur blái, fostursonur irokesa" eitur ein týdd skaldsøga, sum nú er komin út á føroyskum, týdd úr týskum.

Hetta er ein siðsøgulig skaldsøga. Høvundurin er Anna Jürgen. Steingrímur Weihe hevur týtt. Bókin fekk týsku barnabókavirðislønina og er endurprentað mangar ferðir, síðan hon kom út fyrstu ferð í

1950. Bókin er eisini týdd til nógv mál og er sostatt kend víða hvar.

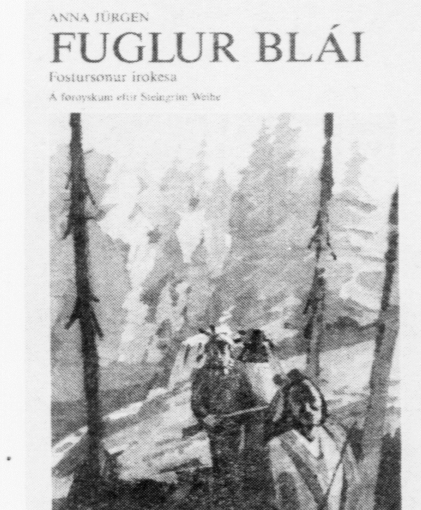
Høvundurin lýsir bókina soleiðis á permuni:

Í krígunum, sum brast á í Norðuramerika í 1755 millum fraklendingar og onglendingar, varð hin níggu-ára gamli Georg tikið fangi av indíánum og vaks so upp hjá irokesa-høvdinginum Bjørn Lítla og konu hansara Middagssól.

Her fær hann navnið Fuglur Blái og livir sum indíáni. Hetta er heilt annað lív enn tað, hann er vanur við sum sonur eini ensk niðursetuhjún.

Og tað er so ógvuliga spennandi at liva saman við indíánum. So nógv sum er øðrvísi, so nógv sum ger hann ovfarnan.

Tá ið kríggið endar, verður hann latin leysur,

men tað er tungt at venda aftur til gamla heim sítt, sum er vordid honum fremmant. Hann leingist aftur til indíánarnar.

Ein spennandi skaldsøga, sum hugtekur ung og eldri.

Ein siðsøgulig skaldsøga, sum hegnisliga sigur okkum frá lívi

indíánanna í gerandisdegnum og veitslulag og teirra inniligu guðsrúgv.

sátt

fótafet flakka um fúnaða grind á brúgv millum óbygdar oyggjar krúpandi kenslur um steinrunna synd lívsóttans orkulind

kýtandi kætíð tá krubban er tóm deymur av dreymhvítum døgum forfedrar fevnast við vegamót vík ikki frá mær, mín slóð!

har undir mánanum hond undir kinn samstiltust sálanna streingir sangurin setti tær roring í sinn spakfór tú loyvdi mær inn

trilvandi tónar við heimsendagátt dryppandi háhúsveggir umgyrða eymleikans andadrátt kenni teg aftur í nátt

frælsisfræ næla í grýtutu grund ladast upp loyndarfull lødning lívsvirðið liggur í lødandi stund loftandi framtíð í føðing

Kári P '90